

Príbeh o stareнке Elenke

Milé deti, pozývám vás vypočuť si príbeh stareнке Elenky, ktorá musí na staré kolená opustiť svoju rodnú dedinu. Prečo? Tak počúvajte.

Stareнка Elenka sa narodila a prežila celý svoj život vo svojej dedine. Rada spomína na rozkvitnuté lúky, na kravky, ktoré na pašu vodila, na čistý potôčik, v ktorom sa kúpala a na studničku, z ktorej čerstvú vodu pila. Často chodievala k mokradi, aby si vychutnala žabí koncert. Na brehu rástlo veľa stromov a jeden z nich bola veľká vrbá, pod ktorou najradšej vysedávala. Poskytovala jej tieň, odkiaľ

si vychutnávala pohľad na okolitú prírodu a živočíchy. Keďže mokrad' bola naozaj krásna a bola v nej čistá voda, o čom svedčili krásne rozkvitnuté lekná, nežili tam len žabky ale aj iné živočíchy (komáre, vážky, mušky, kačice..). Pri brehu rástli pálky i trstina. Mokrad' bola vlastne takým malým vodným kráľovstvom, všetci si v ňom nažívali v spokojnosti a v rovnováhe. Toto šťastie však netrvalo naveky. Jedného dňa sa všetko začalo meniť. Ľudia začali potrebovať čoraz viac priestoru. Lúky zastavali priemyselným parkom. Kravičky už ľudia prestali pásť, do potoka, v ktorom sa stareнка kedysi kúpala, začali vypúšťať špinavú vodu. Čoraz bližšie k mokradi sa začali stavať veľké obchody - supermarkety, čo spôsobilo, že viac áut sa začalo pohybovať v blízkosti stareнкеj dediny. Stromy, ktoré rástli na brehu mokradi časom odstránili a po nich nasledoval všetok hmyz. Vykynožili ho chemické látky, ktoré ľudia rozstrekovali na susedné polia. Dostali sa do tela aj komárom, muškám a vodnému hmyzu, ktorý žil v mokradi. Látky to boli v skutku jedovaté a tak stačilo málo a všetok hmyz sa z mokrade vytratil. Žabky mali stále menej a menej potravy. Umierali nielen hladom, ale aj na rôzne zranenia. Jedna sa porezala na rozbitej fľaši, ktorú nezbedníci zahodili priamo do vody, iná uviazla v igelitovom sáčku a ďalšia si poranila nôžku na kovovej konzerve. Do mokrade ústila aj kanalizácia, z ktorej vytekala špinavá voda. Na brehu robili hluk buldozéry, ktoré vysýpali do mokrade zeminu a tým ju postupne zmenšovali. Veru smutný bol zrazu pohľad na stareňkinu mokrad', ktorú si tak veľmi obľúbila. Všetok život sa z nej vytratil. Kto nezahynul, zobral nohy na plecia a zutekal kam sa len dalo. A naša stareňka tá bola čoraz smutnejšia a choľavejšia. Deti, čo myslíte prečo? Pokračovanie príbehu závisí od nás...